

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

42. kos.

V LJUBLJANI, dne 21. julija 1931.

Letnik II.

VSEBINA:

263. Zakon o likvidaciji agrarne reforme na veleposestvih.

264. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o zaščiti avtorske pravice.

265. Postopek za pobiranje skupnega davka na poslovni promet.

266. Izpremembe v staležu državnih in banovinskih uslužbenecv na področju Dravske banovine.

Zakoni in kraljevske uredbe.

263.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za poljedelstvo in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

zakon o likvidaciji agrarne reforme na veleposestvih.*

Namen zakona.

§ 1.

S tem zakonom se dokončno likvidira agrarna reforma na veleposestvih v področjih, ki so označena v § 2. tega zakona.

I. POGLAVJE.

Objekti agrarne reforme.

A. Obče odredbe.

§ 2.

Veleposestva po tem zakonu so ona posestva, ki presegajo:

a) v srezih: Primorske banovine, razen srezov duvanjskega, livanjskega, prozorskega, bugojin-

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 26. junija 1931., št. 142/XLVII/312. — Upoštevani so tudi popravki, objavljeni v »Službenih novinah« z dne 10. julija 1931., št. 154/LI/339.

skega in travniškega, nadalje v Zetski banovini v srezih: bokokotorskem, bileškem, gatskem, dubrovniškem, korčulskem, ljubinskim, nevesinjskim, stolskim in trebinjskim, torej v bivši Dalmaciji in Hercegovini 87 kat. jut. za obdelovanje sposobnega zemljišča ali 174 kat. jut. zemljišča vobče;

b) v vsej Dravski banovini, dalje od Savske banovine v srezih: klanjskem, krapinskem, pregradskem, varaždinskem, zlatarskem, ivaneškem, lubreškem, novomarskem, preloškem, čakovskem, brinjskem, vojniškem, vbovskem, gospiškem, gračanskem, delniškem, donjopoladskem, kastavskem, koreniškem, krškem, rabskem, noviškem, ogulinskim, otočanskem, peruškim, senjskim, slunjskim, sušanskem, udbinskim, crkveniškem, črnomeljским in v mestih: Varaždinu, Bakru, Senju in Sušaku: 130 k. j. za obdelovanje sposobnega zemljišča ali 347 k. j. zemljišča vobče;

c) v Savski banovini v srezih: zagrebškem, donjostubiškem, samoborskem, dugoselskem, svetiovanško-zelinskem in v področju mesta Zagreba ter v Zetski banovini v srezih: kolašinskem, beranskem, bjelopolskem, mileševskem, plevljskem, istoškem, peškem, andrijeviškem, šlaviškem in od Vardarske banovine v srezu djakoviškem: 174 k. j. za obdelovanje sposobnega zemljišča ali 521 k. j. zemljišča vobče;

d) v Savski banovini v srezih: velikogoriškem, vrginmostskem, garešniškem, glinskem, jastrebarskem, karlovškem, kostajniškem, kutinskem, petrinjskem, pisarovinskem, sisaškem, čazmanskem, bjelovarskem, djurdjevskem, koprivniškem, križevskem in grubišnopoljskem in v mestih: Karlovcu, Petrinji, Sisku, Bjelovaru, Koprivnici, Križevcih, nadalje v Vrbaski banovini v srezih: dubiškem, kotorvaroškem, prnjavorskem, tešanjskem, dvorskem, krupskem, petrovskem, sanskem, pazinskem, glamoškem, jajaškem, ključkem in mrkonjskem, potem v Drinski banovini v srezih: višokem, žepaškem, zeniskem, rogatiškem, sarajevskem, fojniškem, čajniškem, vlaseniškem, zvorniškem, kladanjskem, tuzlanskem, višegrajskem in srebrniškem ter v Primorski banovini: v srezih duvanjskem, livanjskem, prozorskem, travniškem, bugojnskem, v Zetski banovini pa v srezu fočanskem: 261 k. j. za obdelovanje sposobnega zemljišča ali 695 k. j. zemljišča vobče;

e) v Savski banovini v srezih: brodskem, daruvarskem, novogradiškim, novskem, pakraškem, požeškem in v mestih: Brodu na Savi, Novi Gradiški in Slavovski Požegi, v Vrbaski banovini v srezih: bosanskonovskem, prijedorskim, banjaluškim, bosansko-gradiškim, gračaniškim in v Drinski banovini v srezih: brškim in bjelinskim: 347 k. j. za obdelovanje sposobnega zemljišča ali 782 k. j. zemljišča vobče;

f) v Savski banovini v srezih: valpovskem, virovitiškim, donjomiholjskim, djakovskim, našiškim, osiješkim, slatinskim in v mestih: Virovitici in Osijeku, nadalje v Drinski banovini v srezih: županjskim, vinkovskim, vukovarskim, mitroviškim in šidskim ter v mestih: Vinkovcih, Vukovarju in Sremski Mitrovici, potem v Dunavski banovini v srezih: žabjeljskim, zemunskim, iloškim, novosadskim, palanškim, rumskim, starobežejskim, staropazovskim, titelskim, apatinskim, batinskim, darđjanskim, kulškim, odžaškim, somborskim, topolskim, velikobečkereškim, velikokikindskim, kovačiškim, novobežejskim, novokanjiškim, sentškim, Tomić Jaša, alibunarskim, belocerkevskim, vršaškim, kovinskim in pančevskim ter v mestih: Novem Sadu, Sremskih Karlovcih, Subotici, Somboru, Velikom Bečkereku, Veliki Kikindi, Stari Kanjiži, Vršku in Beli cerkvi, nadalje v področju mest: Pančeva in Zemuna ter v Zetski banovini v srezih: pribojskim, sjeniškim, deževskim, novovaroškim, mitroviškim, nadalje v Moravski banovini v srezih: vučitrnskim, dreniškim, labškim in caribrodskim ter v ostalih srezih Vardarske banovine, razen v srezih: vlasotinskem, jablaniškim, leskovškim, masuriškim, poljanskem in pčinjskim: 521 k. j. za obdelovanje sposobnega zemljišča ali 869 k. j. zemljišča vobče.

§ 3.

Ta zakon se razteza tudi na tista veleposestva na vsem področju, navedenem v § 2. tega zakona, ki presegajo predpisani maksimum, kakor tudi na ona posestva, ki presegajo površino 100 kat. jut. za obdelovanje sposobnega zemljišča, ki jih pa lastniki niso obdelovali niti sami niti v režiji, marveč so jih dajali v zakup ali proti delnemu pridelku. Ta posestva se razlaste samo, kolikor so se na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, uporabljala za namene agrarne reforme po zakonu z dne 4. junija 1922, kako je dajati v zakup ona posestva, ki ne dosežajo maksimuma, odrejenega v členu 2. zakona o prepovedi odsvajanja in obremenjevanja veleposestev.*

§ 4.

(¹) Pod odredbo § 2. tega zakona ne spadajo državna zemljišča, ki se obdelujejo v lastni režiji ali so vzorna posestva ali imajo poseben kmetijski namen.

(²) Samoupravna zemljišča, ki se dajejo v zakup, se razlaste neglede na velikost.

(³) Pri imovinskih občinah velja to samo, kolikor je to do dne, ko stopi ta zakon v moč, ločeno za namene agrarne reforme.

§ 5.

Za zemljišča, sposobna za obdelovanje, se po tem zakonu smatrajo njive, travniki, vinogradi, vrtovi, sadovnjaki, hmeljniki, riževa polja, in oni pašniki, ki so sposobni za drugo kmetijsko kulturo.

* Zakon gl. »Uradni list št. 92/9 iz 1. 1922.

§ 6.

(¹) Zemljišča, ki leže v več področjih, pa so lastnina ene pravne ali fizične osebe ali istih solastnikov, se smatrajo za eno posestvo.

(²) Za eno posestvo se smatra tudi posestvo edinega lastnika z njegovimi solastninskimi deleži na drugih posestvih.

(³) Deleži enega lastnika na več različnih solastninskih posestvih se tudi smatrajo za eno posestvo.

(⁴) Za posestva, ki leže v več področjih z raznimi maksimumi, je dati maksimum v onem področju, kjer ga lastnik zahteva, in v oni višini, kakor ga odreja ta zakon za to področje. Če ni toliko zemljišča v tem področju, mu je dati ostanek na njegovem posestvu v drugem področju, toda samo sorazmerni del po maksimumu tega drugega področja.

§ 7.

Zakoni se smatrajo za eno osebo, če niso bili na dan 27. februarja 1919. zakonito razvedeni, in se smatrajo tudi njih posestva, najsi so v zemljiških knjigah vpisana posebej, za eno posestvo.

§ 8.

(¹) Za ugotovitev veleposestva po tem zakonu je odločilna lastninska pravica, kakor je bila vpisana v zemljiških knjigah na dan 27. februarja 1919.

(²) Izpremembe v lastninski pravici, ki se v zemljiških knjigah pred dnem 27. februarja 1919. niso izvedle, veljajo samo, če so se do tega časa prednamovale v zemljiških knjigah.

(³) Ostale izpremembe po tem dnevu se ne priznavajo, če se niso že odobrile z rešitvijo ministra za agrarno reformo, odnosno ministra za poljedelstvo.

(⁴) Od predpisov odstavka (¹) tega paragrafa so izvzete zemljiškoknjižne izpremembe, ki so nastale na podstavu uredbe o begluških zemljah v Bosni in Hercegovini z dne 3. decembra 1928. in zakona o bivših kmetovskih seliščih in dobljenih begluških z dne 17. maja 1928. in zakona o likvidaciji agrarnih odnošajev na področju prejšnje pokrajine Dalmacije z dne 19. oktobra 1930. in dotičnih zakonov na področju južnih krajin.

§ 9.

Pri fidejkomisih, ki nimajo znakov §§ 2. in 3. tega zakona, se briše odsvojlina in obremenilna prepoved.

B. Razlastitev.

§ 10.

Po tem zakonu se razlaste za namene agrarne reforme vsa zemljišča veleposestnikov iz §§ 2., 3. in 4. tega zakona, neglede na kulturo, kolikor ne sestavljajo:

1. ožjega in širšega maksimuma po §§ 13. in 14. tega zakona;

2. supermaksimuma po §§ 15., 16. in 17. tega zakona;

3. gozdov, razen onih iz § 24. tega zakona;

4. gozdnih enklav privatnih velikih gozdnih kompleksov, kolikor se niso do dne, ko stopi ta zakon v moč, razdelile med agrarne interesente in kolikor se po § 24. tega zakona ne razlaste okolni gozdovi;

5. zemljišč, ki rabijo izključno rudniški industriji, in zemljišč, na katerih so industrijske naprave;

6. zemljišč stavbnih okolišev po posebnem pravilniku, ki ga izda minister za poljedelstvo sporazumno z ministrom za gradbo, kakor tudi vseh mestnih gozdov;

7. gozdov, za obdelovanje nesposobnih zemljišč, kakor tudi vseh ostalih površin cerkvenih veleposestev, ki do dne, ko stopi ta zakon v moč, niso privzeta v agrarne namene;

8. ribnjakov;

9. večjih površin močvirja in neplodnega trstja, ki se utegne dati kultivirati, ob pogoju, da se lastnik obveže, da jih v 15 letih od dne, ko stopi ta zakon v moč, kultivira. Ta obveznost se uredi s pravilnikom.

§ 11.

(1) Kar se tiče razlastitve nepremičnin italijanskih državljanov v prejšnji pokrajini Dalmaciji, se izvrši razlastitev samo, če veleposestnik sam pristane, da naj se izvrši razlastitev in plača odškodnina po odredbah tega zakona, in če nadalje izjavi, da je zadovoljen z odškodnino, določeno v tem zakonu, in s plačilnimi pogoji.

(2) Če pa veleposestnik, ki je italijanski državljan, ne pristane, da se naj izvrši razlastitev po odredbah tega zakona, se razlastitev ne izvrši glede na člene 56. in 57. santa-margaritske konvencije za obče sporazume, sestavljene v Rimu dne 23. oktobra 1922.,* in na začasni sporazum o razlastitvah, sestavljen v Nettunu dne 20. julija 1925.,** dokler se ne sklene sporazum, določen z zgornjim začasnim sporazumom.

(3) Glede razlastitve veleposestev madjarskih državljanov, za katere veljajo odredbe zakona o uvodu o sporazumih glede obvez, ki izvirajo iz trianonskega dogovora itd. med Madjarsko in zmagovalnimi silami z dne 27. maja 1930.,*** je postopati tako, da se razlasti ustrezno zgoraj navedenemu zakonu, takoj celotno posestvo v namene agrarne reforme in prenese v zemljiških knjigah na državo. Potem se takoj vrne lastnikom in prenese v zemljiških knjigah nanje, pri čemer se jim dá na prosto raz, olago oni maksimum, ki je določen po odredbah tega zakona.

(4) Ker plača odškodnino za razlastitev teh posestev s povprečnino fondu A država, morajo plačati agrarni interesi, ki se jim odstopijo odvzeta zemljišča, državi one vsote, ki bi jih sicer morali plačati po tem zakonu za odkup.

§ 12.

Tudi ona gozdna zemljišča na relativnih gozdnih tleh, ki so oddeljena do dne, ko stopi ta zakon v moč, za namene agrarne reforme, se razlaste kot zemljišča, sposobna za obdelovanje.

C. M a k s i m u m.

a) Ožji maksimum.

§ 13.

(1) Veleposestniku iz § 2. tega zakona pristoji kot ožji maksimum površina za obdelovanje sposobnega zemljišča, označena v §§ 2. in 5. tega zakona.

(2) Veleposestniku gre pravica, da sam izbere prvo polovico ožjega maksimuma, vendar je ne sme izbrati od

* Uradni list št. 146/30 iz l. 1923., str. 212 pod XVI.

** Uradni list št. 74/18 iz l. 1929., priloga D, str. 158.

*** Službene novine kraljevine Jugoslavije, z dne 30. aprila 1931., št. 96/XXIX/203.

onoga zemljišča, ki je bilo razdeljeno med agrarne subjekte na dan, ko stopi ta zakon v moč. Pri odločanju o drugi polovici ožjega maksimuma se mora upoštevati arondacija selskega okoliša, oddaljenost stanovanj agrarnih subjektov in arondacija preostalega veleposeda.

(3) V drugo polovico ožjega maksimuma se morajo odrediti veleposestniku predvsem vinogradi in sadovnjaki.

(4) Z vinogradom se umevajo tudi za obdelovanje sposobni viničarski deputati, ki se smatrajo za gospodarsko celoto skupaj z vinogradom. Za velikost teh deputatov je odločilno stanje z dne 27. februarja 1919.

(5) Če je preuredil veleposestnik po 27. februarju 1919. njive in travnike v vinograde in sadovnjake, ki presežajo z ostalimi vinogradi in sadovnjaki drugo polovico maksimuma, se sme pustiti ta presežek po izberi veleposestnika v prvi polovici maksimuma ali pa razlastiti za agrarne namene.

(6) Veleposestnikom z razvito industrijo, ki oddajajo dele svojih zemljišč, sposobnih za obdelovanje, svojim industrijskim nameščencem kot deputat, se vštevajo ti deputati predvsem v drugo polovico maksimuma.

(7) V drugo polovico ožjega maksimuma spadajo tudi prvenstveno za obdelovanje sposobna zemljišča, s podzemno drenažo in za obdelovanje sposobna zemljišča na področju vodnih zadrug, potem za obdelovanje sposobni deputati gozdnega osebja za gozde, ki se puste veleposestniku v širšem maksimumu po § 14. tega zakona.

(8) Tudi one površine, sposobne za obdelovanje, ki jih je odsvojil veleposestnik po 27. februarju 1919. brez dovoljenja ministra za agrarno reformo, odposno ministra za poljedelstvo ali z dovoljenjem na račun maksimuma, se njemu računajo v ožji maksimum.

b) Širši maksimum.

§ 14.

(1) Povrh ožjega maksimuma se puste veleposestniku dvorec, dvorišče, cvetlični vrt, za obdelovanje nesposobno zemljišče v arondaciji ožjega maksimuma, stavbišča v mestih, potrebne površine za obdelovanje nesposobnih pašnikov in gozda, kar vse, skupaj z zemljiščem ožjega maksimuma, ne sme presežati površine zemljišč vobče, navedene v § 2. tega zakona.

(2) Vsekakor se vštevajo v širši maksimum tudi one površine, nesposobne za obdelovanje, ki jih je veleposestnik po 27. februarju 1919. bodisi z dovoljenjem, bodisi brez dovoljenja ministra za agrarno reformo, odposno ministra za poljedelstvo, odsvojil in v zemljiških knjigah prenesel na druge osebe, razen prodaj po členu 38. finančnega zakona z dne 31. julija 1925.*

(3) Kolikor ni širši maksimum izrpan z nepremičninami iz odstavkov (1) in (2) tega paragrafa, se puste v okviru širšega maksimuma tudi nepremičnine, označene v § 10., točkah 7 in 8. tega zakona.

(4) v okviru širšega maksimuma se puste tudi vinogradi in za obdelovanje sposobni viničarski deputati, ki so obstajali na dan 27. februarja 1919.; prav tako tudi za obdelovanje sposobni deputati za industrijske nameščence in delavce, ki so obstajali na dan 27. februarja 1919., kolikor navedena zemljišča presežajo ožji maksimum po § 13. tega zakona in na dan, ko stopi ta zakon v moč, niso razdeljena med agrarne subjekte.

* Zakon gl. Uradni list št. 252/79 iz l. 1925.

(*) V širšem maksimumu se puste tudi za obdelovanje sposobna zemljišča s podzemno drenažo, kolikor se ne uporabljajo na dan, ko stopi ta zakon v moč, za namene agrarne reforme in kolikor presežajo po § 13. tega zakona drugo polovico ožjega maksimuma.

C. Supermaksimum.

§ 15.

Kot supermaksimum se puste lastniku vinogradi in za obdelovanje sposobni viničarski deputati, ki so obstajali na dan 27. februarja 1919., prav tako tudi za obdelovanje sposobni deputati za industrijske nameščence in delavce, ki so obstajali na dan 27. februarja 1919., kolikor presežajo navedena zemljišča ožji in širši maksimum in niso na dan, ko stopi ta zakon v moč, razdeljena med agrarne subjekte.

§ 16.

(1) Veleposestniku se sme pustiti tudi površina, ki presega ožji in širši maksimum, in sicer na podlagi olazloženega strokovnega mnenja gospodarskega izvedenca, če je ta površina neizogibno potrebna za vzdrževanje pepinierskih vzrejalnic živine in kobilarnic, za gojišča semenja, za pridelovanje riža, za sadne in trtne razsadnike in za koncesijonirane ribnjake.

(2) Ta supermaksimum se sme pustiti, če je ta primer, tudi v onem obsegu, kolikor služi običnemu gospodarskemu napredku, kolikor je razpoložnega zemljišča in kolikor se izpolnijo pogoji, ki se določajo s tem zakonom.

(3) Lastniki posestev, ki jim je puščen supermaksimum, so dolžni, voditi v korist napredka kmetijstva v državi skozi 15 let od dne, ko se ugotovi ta supermaksimum z rešitvijo ministra za poljedelstvo, svoje gospodarstvo kar najbolj racionalno in ustrezati v polni meri nalogam, radi katerih jim je puščen supermaksimum.

(4) Lastnik, ki se mu pušča supermaksimum zaradi vzreje plemenske živine ali gojenja selekcijskega semenja, radi sadnih in trtnih razsadnikov se mora zavezati s pogodbo ministrstvu za poljedelstvo, koliko teh proizvodov bo dal ministrstvu s predkupom vsako leto na razpolago.

(5) Če ne izpolni lastnik tako dogovorjene obveznosti, ga obsodi minister za poljedelstvo na tolikšno globo, kolikor velja po tržni oceni obveznost, ki se ni izpolnila.

(6) Veleposestnikom se puste kot supermaksimum po tem paragrafu predvsem vsa za obdelovanje sposobna zemljišča s podzemno drenažo, ki preostanejo čez ožji in širši maksimum, dalje ostala zemljišča, sposobna za obdelovanje, na področju vodnih zadrug, kolikor ustrezajo namenu supermaksimuma.

§ 17.

Državnim, samoupravnim, cerkvenim veleposestvom in veleposestvom drugih javnih naprav se smejo pustiti kot supermaksimum površine, potrebne za njih prosvetne, človekoljubne, verske in obče koristne namene, če je kaj zemljišča prostega ali če se ga more kaj oprostiti po tem zakonu. Za te supermaksimume ne veljajo utesnitve iz § 16. tega zakona.

POGLAVJE.

Subjekti agrarne reforme.

§ 18.

Agrarni subjekti so krajevni interesenti, vaški obrtniki, dobrovoljci, optanti in drugi kolonisti, država, samoupravna telesa, skupine kmetovalcev in pravne osebe z obče koristnimi nameni ter absolventi višjih in nižjih gospodarskih šol.

§ 19.

Razlastitev zemljišč veleposestev v korist krajevnih agrarnih interesentov se vrši po teh-le načelih:

a) Predvsem se razlaste zemljišča veleposestev v korist poljedelcev najbližjih okolnih vasi. Izmed drugih vasi se smejo upoštevati samo one, ki ne leže tako daleč od veleposestva, da ne bi bilo mogoče zaradi oddaljenosti racionalno obdelovati zemlje, in samo če potem, ko je zadoščeno potrebam najbližjih vasi, še preostaja zemlje za razdelitev.

b) Zemljišče se razlasti v korist onih poljedelskih rodbin, ki vobče nimajo zemlje ali imajo za obdelovanje sposobne zemlje manj nego 10 kat. jut.; vendar nobena rodbina ne sme dobiti več nego ono površino, s katero bi imela z lastno zemljo vred nad 10 kat. jut. za obdelovanje sposobne zemlje, razen če ima rodbina več nego deset članov, ki žive v skupnem gospodarstvu. A tudi, če je tako, ne sme dobiti rodbina več nego toliko, da znaša skupna površina z njeno lastno zemljo, sposobno za obdelovanje, po eno katastrsko jutro na vsakega člana. Prednost gre rodbinam z večjim številom odraslih moških članov.

c) Kjer ni mogoče, da se zadosti z zemljo potrebam vseh poljedelcev v celoti po načelih točk a) in b), je upoštevati v prvi vrsti siromašne poljedelce najbližje okolice, pričenši z najsiromašnejšim. Tedaj je uporabiti isti način razdelitve po a) in b), toda tako, da odpade na vsakega rodbinskega člana razmerno manjša površina.

§ 20.

Vaški obrtniki, ki so se tudi doslej bavili s kmetijstvom, ker niso mogli z dohodkom svojega obrata popolnoma vzdrževati sebe in svoje rodbine, smejo dobiti manjše površine zemlje, ko se razmerno zadosti vsem poljedelcem.

§ 21.

Za dobrovoljce velja zakon o dobrovoljcih.

§ 22.

Tudi za optante in ostale koloniste veljajo dotična načela iz §§ 19. in 20. tega zakona.

§ 23.

(1) Za obdelovanje sposobna zemljišča slabše kakovosti, ki preostanejo, ko se je zadostilo potrebam agrarnih subjektov iz §§ 19. do 22. ter §§ 24. in 25. tega zakona, se razlaste kot presežek redne pristojnine (kompetence) v korist agrarnih subjektov iz §§ 19. do 22., toda največ do 20 kat. jut. skupaj z lastno in dodeljeno za obdelovanje sposobno zemljo.

(2) Razen tega se razlaste v korist agrarnih subjektov iz §§ 19. do 22. in § 27. tega zakona manjše povr-

šine za obdelovanje nesposobnega zemljišča, ki leže v arondaciji razdeljenih, za obdelovanje sposobnih zemljišč.

§ 24.

(¹) Občine, zemljiške zajednice, imovinske občine in skupine poljedelcev kot pravne osebe smejo biti agrarni subjekti za pašnike, ki niso sposobni za drugo kmetijsko kulturo.

(²) V krajinah, ki nimajo dovolj za obdelovanje sposobnih zemljišč in kjer je prebivalstvo navezano na gozdno gospodarstvo ali kjer so zemljišča zaradi podnebnih razmer nesposobna za obdelovanje, smejo te osebe biti agrarni subjekti tudi za gozdove, ki so potrebni za pašo, preskrbo s kurivom in stavbnim lesom, lesom za hišno industrijo, kakor tudi za ostale gospodarske potrebe, kolikor ti gozdovi niso izvzeti po § 10., točkah 6. in 7. tega zakona.

(³) Za krajine iz odstavka (2) se smatrajo srez: Sušak, Delnice in Vrbovsko in vse področje Dravske banovine.

(⁴) Ob razlastitvi gozdov iz odstavka (2) v zvezi z odstavkom (1) je treba paziti na to, da se ohrani celina gospodarskih edinic, kakor je tudi upoštevati potrebe gozdne industrije na preostalih površinah dotičnega veleposestva.

(⁵) Oni gozdovi in ona gozdna zemljišča, ki so se z rešitvami državnih oblastev doslej vzela v namene agrarne reforme, odnosno v ta namen že izločena, se razlaste po odredbah tega zakona.

(⁶) V 30 dneh, ko stopi ta zakon v moč, morajo vložiti zainteresirani agrarni subjekti po banski upravi svoje prošnje za dodelitev gozdnega zemljišča, po katerih odredi minister za poljedelstvo sporazumno z ministrom za šume in rudnike postopanje ter izda v šestih mesecih v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta rešitev o razlastitvi. S tem se vprašanje po taki zahtevi dokončno zatvarja in se z vseh drugih gozdov izbriše odsvojitna in obremenilna prepoved.

(⁷) Odredbe odstavkov (2), (3), (4), (5) in (6) tega paragrafa se nanašajo samo na ona veleposestva, katerih gozdovi presegajo skupno površino 1.000 kat. jul., v Dravski banovini pa 1.000 ha.

§ 25.

Država, samoupravna telesa in pravne osebe z obče koristnimi nameni smejo biti agrarni subjekti, ko gre za zadostitev njih potrebam.

§ 26.

Vsi ostali agrarni subjekti, ki so dobili do dne, ko stopi ta zakon v moč, zemljo v začasni zakup, smejo ostati, kolikor se s tem zakonom ne izključujejo, tudi še nadalje subjekti za razlastitev.

§ 27.

Absolventi višjih in nižjih gospodarskih šol smejo biti razlastitveni subjekti za podvodna, za obdelovanje sposobna zemljišča in za zemljišča, ki ostanejo po zadostitvi subjektov iz §§ 10. do 24., odstavka (1), in § 25. tega zakona, in sicer največ do 60 kat. jul.

III. POGlavJE.

Odškodnina za razlašeno zemljišče.

A) Ugotovitev odškodnine.

§ 28.

(¹) V krajinah, kjer je obstajal na dan 27. februarja 1919. kataster z določenim čistim katastrskim dohodkom, se določi odškodnina za razlašeno zemljišče po tem katastrskem dohodku po stanju, kakor je tedaj obstajalo.

(²) Za njive, travnike, vrtove in sadovnjake se jemlje prvi in drugi razred starega čistega katastrskega dohodka teh kultur kot I. razred agrarne cennitve, tretji in četrti razred starega katastrskega dohodka kot II. razred agrarne cennitve, peti in šesti razred čistega katastrskega dohodka kot III. razred agrarne cennitve in sedmi in osmi razred čistega katastrskega dohodka kot IV. razred agrarne cennitve.

(³) Cena se določa tako, da se pomnoži stari čisti katastrski dohodek zemljišča drugega razreda katastrske bonitete, izražen v kronah, s količnikom 160. Tako dobljena vsota je dinarska cena za I. razred agrarne cennitve.

(⁴) Cena II. razreda se določi takó, da se zniža vrednost I. razreda za 20%.

(⁵) Cena III. razreda se določi takó, da se zniža vrednost II. razreda za 20%.

(⁶) Cena IV. razreda se določi takó, da se zniža vrednost III. razreda za 50%.

§ 29.

Za pašnike in vinograde velja isto, kar je rečeno za njive, travnike, vrtove in sadovnjake, samo s to razliko, da je treba vzeti za ceno I. razreda stari čisti katastrski dohodek pašnikov I. razreda, pomnožen s 160; za ostale tri razrede pa velja odstotno znižanje cen kakor v § 28. tega zakona.

§ 30.

V onih srezih, kjer je zaradi nedostajanja za obdelovanje sposobne zemlje njena promatna cena nerazumno večja in so zemljišča klasificirana in ocenjena po starem katastru razumno niže, se sme zvišati količnik do 200. Dotični srez in ta zvišba se ugotove s pravilnikom ministra za poljedelstvo.

§ 31.

Za gozdove se določi odškodnina in način izplačila s pravilnikom ministra za poljedelstvo sporazumno z ministrom za šume in rudnike in v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

§ 32.

(¹) Za selska dvorišča, stavbišča in intravilan, kolikor je pred likvidacijo veleposestev bil nerodovit in svet, je vzeti za ugotovitev odškodnine kvaliteto in kulturo okolnega zemljišča.

(²) Preostala herodovitna zemljišča, odnosno zemljišča, ki so zemljarine prosta, se razlaste brez pravice do odškodnine.

§ 33.

(¹) Za zemljišča v mestih, ki imajo nad 10.000 prebivalcev, se plačuje višja cena, in sicer v mestih nad 100.000 prebivalcev do 200% in v mestih pod 100.000

prebivalci do največ 100% redne odškodnine, kolikor to zemljišče kot stavbni okoliš ni izključeno od razlastitve.

(²) Za zemljišča, za katera se plačujejo poplavni prispevki, se smejo odškodninske cene razumno znižati.

(³) Velikost področja pri poedinah mestih kakor tudi zvišbo, odnosno znižbo odškodnine določi minister za poljedelstvo s pravilnikom.

§ 34.

(¹) Razen odškodnine za zemljišča se mora plačati odškodnina tudi za poslopja, ki se razlaste z zemljiščem.

(²) Odškodnina za poslopja sama se določi do višine vrednosti gradbenega materiala ob času razlastitve.

§ 35.

V področjih, kjer na dan 27. februarja 1919. ni bil izračunjen čisti katastrski dohodek, ampak samo katastrski kosmati dohodek, se odbije od kosmatega dohodka po stanju tega dne 30%; ostanek predstavlja čisti katastrski dohodek po §§ 28. in 29. tega zakona.

§ 36.

V področjih, kjer na dan 27. februarja 1919. ni bil izračunjen niti čisti, niti kosmati katastrski dohodek, se določi odškodnina za razlašeno zemljišče skladno s §§ 28., 29., 30., 32. in 33. tega zakona, toda z razliko, da je pomnožiti sedanji čisti katastrski dohodek s številom 4.

§ 37.

Stranke smejo rešiti vprašanje o odškodnini z medsebojnim sporazumom drugače, tako glede njene višine, kakor glede načina izplačila, in sicer proti odobritvi prisojne banske uprave in plačilu prispevka za kolonizacijski sklad po § 47. tega zakona.

§ 38.

Ce se kultura, navedena v katastru, ki je veljal na dan 27. februarja 1919., ne ujema s kulturo v naravi ob času, ko se je zemljišče uporabilo za agrarne namene, se vzame za osnovo odškodnini kultura v naravi, in sicer po kakovosti najbližjega okolnega zemljišča iste katastrske kulture.

§ 39.

Pri obračunu odškodnine se jemlje katastrska krona za dinar.

B) Način izplačila.

§ 40.

(¹) Odškodnino za razlašeno zemljišče v korist agrarnih subjektov iz §§ 19., 20., 22. do 27. tega zakona plačajo ti subjekti.

(²) Za zemljo, ki jo dobijo dobrovoljci po zakonu o dobrovoljcih, plača odškodnino država.

§ 41.

(¹) Dosedanji lastniki razlaščenih zemelj dobe odškodnino bodisi v obveznicah Privilegirane agrarne

banke, bodisi v gotovini neposredno od agrarnih interesentov po načelih, niže obrazloženih.

(²) Dosedanjemu lastniku pristoji pravica izbere, na katerega izmed teh dveh načinov želi biti izplačan, in mora o tem podati izjavo, preden se izda odločba o razlastitvi.

(³) Če se v zgornjem roku ne izjavi, se mu dá plačilo v obveznicah Privilegirane agrarne banke. To ne velja za dobrovoljska zemljišča, za katera dobi veleposestnik odškodnino samo v obveznicah.

§ 42.

(¹) Za izplačilo odškodnine za razlašena zemljišča v korist dobrovoljcev ali ostalih agrarnih interesentov po gornji izberi veleposestnika izdaja Privilegirana agrarna banka obveznice po nominalnem znesku, ki imajo naziv »Obveznice Privilegirane agrarne banke za likvidacijo agrarne reforme na veleposestvih«, in se glase na prinosnika po Din 500, 1.000, 5.000, 10.000 nominalne s 4% letnih obresti, ki teko od dne 1. oktobra 1932. in se izplačujejo po preteku vsakega leta.

(²) Vsote pod Din 500, za katere se ne morejo dati obveznice, se izplačujejo v gotovini.

(³) Amortizacija obveznic se vrši skozi 20 let, pričnši z dnem 1. oktobra 1933., in sicer z žrebanjem ali z borznim odkupom.

(⁴) Anuitetno službo po tem vrši Privilegirana agrarna banka, pri kateri je žrebanje obveznic vsako leto na dan 1. oktobra; izžrebane obveznice se izplačujejo z dnem 1. novembra istega leta po nominalni vrednosti.

(⁵) Od dne žrebanja prestanejo teči obresti na izžrebane obveznice.

(⁶) Pri amortiziranih obveznicah morajo biti vsi kuponi, ki še niso dospeli, drugače se njih vrednost (vrednost kuponov) odbije pri izplačilu.

(⁷) Kuponi zastarevajo po 5 letih od dne dospelka, amortizirane obveznice pa po 30 letih od dne, ko so se izžrebale.

(⁸) Tem obveznicam se priznavajo vse ugodnosti, ki jih uživajo državne obveznice, in kotirajo obveznice na vseh domačih borzah.

(⁹) Vsa korespondenca po teh obveznicah je osvobojena vseh taks.

§ 43.

(¹) Za izplačilo odškodnine za dobrovoljska zemljišča se postavijo vsako leto v državni proračun potrebne vsote, ki jih izplača država Privilegirani agrarni banki.

(²) Ostali agrarni subjekti iz §§ 19., 20. in 22. do 27. tega zakona plačajo po izbiro veleposestnikov vse odškodninske zneske po tem zakonu z obveznicami, omenjenimi v § 42. tega zakona, ki jih izda zanje Privilegirana agrarna banka dosedanjim lastnikom razlaščenih nepremičnin.

(³) Tako država, kakor tudi prej omenjeni agrarni interesenti so dolžni, da odplačujejo takó založene zneske Privilegirani agrarni banki v anuitetah skozi 20 let s 5-odstotnimi letnimi obrestmi na dan 1. oktobra vsakega leta.

(⁴) Vendar gre tako državi kakor agrarnim subjektom pravica, da plačajo bodisi ves založeni znesek, bodisi večji njegov del tudi poprej, pred dospelkom.

(⁵) V tem primeru smejo uporabiti tudi obveznice Privilegirane agrarne banke po nominalni vrednosti.

(⁶) Ugotovljena odškodnina z obrestmi vred se vknjiži na prvem mestu z zastavno pravico v korist Privilegi-

rane agrarne banke na razlaščenih nepremičninah vsakega agrarnega interesenta.

§ 44.

(¹) Če grarni subjekti s plačilom anuitet zaostanejo, postopa Privilegirana agrarna banka po zakonih, ki veljajo zanjo.

(²) Za stroške si pridrži Privilegirana agrarna banka 1% obresti.

§ 45.

(¹) Če veleposestnik to po § 41. tega zakona izbere, morajo plačati agrarni subjekti, razen države za dobrovoljsko zemljišče, ugotovljeno odškodnino za razlaščeno zemljišče veleposestniku neposredno v 20 letnih anuitetah s 5-odstotnimi obrestmi v gotovini na dan 1. oktobra vsakega leta.

(²) Celotna pravnomočno ugotovljena odškodnina z obrestmi in plačilnimi pogoji vred se vknjiži zastavopravno na razlaščenih nepremičninah v korist prejšnjega lastnika na prvem mestu; izbriše se pa po popolnem izplačilu na prošnjo dolžnikovo.

(³) Vendar pristoji agrarnemu interesentu pravica, plačati ugotovljeno odškodnino naenkrat ali v krajših rokih.

§ 46.

(¹) Če ne zadosti agrarni subjekt po dospelku ene anuitete obveznosti izplačevanja po prednjem paragrafu, ga mora upnik opomniti, naj zadosti tej obveznosti v nadaljnjih treh mesecih; šele po tem roku sme upnik zahtevati plačilo neizplačane odškodnine z izvršilno prodajo razlaščenih nepremičnin po načelih zakona o izvršbi in zavarovanju.*

(²) Minister za poljedelstvo se pooblašča, da odredi izjemoma za primer potrebe na poedinih področjih in za izvestni čas ukrepe za kontrolo toliko izvršilne, kolikor prostovoljne prodaje razlaščenih nepremičnin po tem paragrafu.

§ 47.

(¹) Od odškodnine mora plačati lastnik državi za pokritje upravnih stroškov in kolonizacijo v kolonizacijski sklad ministrstva za poljedelstvo, in sicer od veleposestva, ki ima za obdelovanje sposobnega zemljišča skupaj

do 1.000 juter	10%
od 1.001 do 5.000 juter	15%
od 5.001 do 10.000 juter	18%
nad 10.000 juter	20%.

(²) Ta prispevek se pobere tako, da se bivšemu lastniku pri izplačilu odškodnine odtegne v obveznicah po nominali. Zneski pod Din 500 se plačujejo v gotovini.

(³) Če dobi veleposestnik odškodnino izplačano v gotovini, mu mora plačevati agrarni interesent, dokler prednji prispevek ni poravnat, anuitete pri pristojnem davčnem oblastvu.

(⁴) V isti sklad plačujejo tudi agrarni interesenti 5% ugotovljene odškodnine v gotovini v 30 dneh po pravnomočnosti razlastitvenega odloka, nadaljnjih 5% pa čez leto dni.

(⁵) Ta vplačila se opravljajo po pristojnih davčnih oblastvih.

(⁶) Država in cerkve ne plačujejo tega prispevka niti v lastnosti veleposestnika, niti v lastnosti agrarnega interesenta.

* Zakon o izvršbi in zavarovanju gl. »Službeni list št. 148/28 iz leta 1931.

§ 48.

(¹) Če je razlaščeno zemljišče obremenjeno s hipoteko ali z drugimi realnimi bremenmi, se odškodnina po odbitku prispevka iz § 47., odstavka (¹), tega zakona ne izroči prejšnjemu lastniku, ampak jo je položiti pri pristojnem sodišču, ki jo razdeli po predlogu interesentov.

(²) Če se stranke ne bi sporazumele, razdeli sodišče ta odškodninski znesek po načelih zakona o izvršbi in zavarovanju.

(³) Odškodnino za razlaščene fideikomisne nepremičnine, je tudi treba položiti pri pristojnem sodišču.

(⁴) Prav tako se mora položiti pri pristojnem sodišču tudi odškodnina za solastninska veleposestva, če se stranke ne sporazumejo med seboj o razdelitvi odškodnine. Sodišče izvrši razdelitev na zahtevo solastnikov po veljavnih zakonskih predpisih.

IV. POGlavJE.

Postopanje.

A) Ugotavljanje objektov.

§ 49.

Kolikor ustreza ugotovitev objektov agrarne reforme, ki se je izvršila po dosedanjih zakonih agrarne reforme, predpisom tega zakona, se postopanje ne ponovi, ampak se po potrebi samo dopolni.

§ 50.

Potrebo in višino supermaksimuma po § 16. tega zakona ugotovi minister za poljedelstvo po enakih načelih za vse področje, navedeno v § 2. tega zakona, in sicer po predlogu enotne komisije, ki se v ta namen sestavi.

§ 51.

Rešitve po odredbah §§ 9., 10., točke 9., in 17. tega zakona izdaja minister za poljedelstvo.

§ 52.

(¹) Da se ugotove objekti iz I. poglavja tega zakona in v smislu §§ 49. in 50., odredi pristojna kraljevska banska uprava razpravo ob sodelovanju potrebnih strokovnjakov.

(²) Za področje mest Pančevo in Zemun vrši te posle kraljevska banska uprava Dunavske banovine v Novem Sadu.

(³) Na to razpravo je treba pozvati pravočasno, najkasneje 8 dni pred narokom s posebnimi pozivi lastnika posestva, občinski agrarni odbor in upravno občino, ki je dolžna na običajni način javno razglasiti dan in predmet razprave najmanj 5 dni pred razpravo.

(⁴) Sestavo občinskega agrarnega odbora predpiše minister za poljedelstvo s pravilnikom.

(⁵) Po potrebi se more opraviti ta razprava tudi na licu mesta.

(⁶) Po izvedeni razpravi izda kraljevska banska uprava odločbo prve stopnje s točno označbo vseh objektov po zemljiškoknjižnih in katastrskih označbah in kulturah.

(⁷) Če leži posestvo v področju več banovin, izvede to postopanje vsaka pristojna kraljevska banska uprava

za svoje področje, odločbo prve stopnje za vse posestvo pa izda ona kraljevska banska uprava, ki jo za to odredi minister za poljedelstvo.

(⁸) Odločba prve stopnje se vroči vsem osebam, ki so v postopanju postavile kak zahtevek, za agrarne subjekte pa pristojnim občinam, ki morajo odločbo takoj, ko jo prejme, javno razglasiti trikrat v enem tednu na običajni način in z nabitkom na javnem kraju, tako da je ta odločba vsakemu agrarnemu subjektu v občinskem poglavarstvu skozi 15 dni med uradnimi urami na vpogled. Dan tretje razglasitve te odločbe velja za agrarne subjekte kot dan vročitve odločbe.

(⁹) Pritožbe imajo odločilno moč in se izpodbijane odločbe ne smejo izvršiti, dokler se vložene pritožbe ne rešijo.

(¹⁰) Tudi če ni pritožb, vroči kraljevske banske uprave odločbo prve stopnje s spisi ministrstvu za poljedelstvo v dokončno rešitev.

(¹¹) Če je za poedino veleposestvo na dan, ko stopi ta zakon v moč, bivši agrarni urad, odnosno obče upravno oblastvo prve stopnje že izdalo odločbo o ugotovitvi objektov, a odločba še ni pravnomočna, izda dokončno rešitev v drugi stopnji ministrstvo za poljedelstvo.

(¹²) Prav tako izda dokončno rešitev minister za poljedelstvo po odločbah o ugotovitvi objektov v primerih, kjer je izdala bivša agrarna direkcija, odnosno kraljevska banska uprava rešitev druge stopnje.

B) Ugotavljanje subjektov.

§ 53.

Kolikor ustreza ugotovitev subjektov agrarne reforme, ki se je izvršila po dosedanjih zakonih o agrarni reformi, predpisom tega zakona, se dotično postopanje ne ponovi, ampak se po potrebi samo dopolni.

§ 54.

Agrarne subjekte iz §§ 25. in 27. tega zakona, kakor tudi površino in pogoje za to razlastitev ugotovi za vsak poedini primer minister za poljedelstvo.

§ 55.

(¹) Agrarne subjekte iz §§ 19. do 23. in § 24., odstavka (¹), tega zakona in njim pripadajoče površine ugotovi pristojna komisija iz § 78. tega zakona in izda odločbo prve stopnje.

(²) Ta odločba se vroči vsakemu poedinemu agrarnemu subjektu.

(³) Zoper te odločbe prve stopnje imajo agrarni subjeki in vse osebe, ki so v postopanju postavile kak zahtevek, pravico pritožbe v 15 dneh od dne vročitve. Te pritožbe imajo odločilno moč in se te odločbe ne smejo izvršiti, dokler pristojna kraljevska banska uprava vloženih pritožb ne reši.

(⁴) Odločba kraljevske banske uprave po teh pritožbah je dokončna.

§ 56.

Po pravnomočnosti odločbe iz § 55. tega zakona in po rešitvah iz §§ 24. in 54. tega zakona izvede komisija za likvidacijo agrarne reforme parcelacijo razpoložnega zemljišča za ugotovljene agrarne subjekte.

§ 57.

(¹) Revizija agrarnih subjektov, ki so pravnomočno ugotovljeni pred tem zakonom, se vrši po II. poglavju

tega zakona, toda samo tam, kjer to poprej dovoli pristojna kraljevska banska uprava.

(²) Ob tej reviziji je moči odvzeti prej pristojnim agrarnim subjektom njim dano zemljo samo, če niso imeli po veljavnih zakonih pravice do zemlje ali če niso izpolnjevali pogojev, s katerimi so dobili zemljo; toda ne sme se jim zmanjšati pristojnina samo radi tega, da bi se v istem razmerju mogla dati novim interesentom.

(³) Za dobrovoljce veljajo v tem pogledu odredbe zakona o dobrovoljcih.

§ 58.

V izrednih primerih sme odrediti minister za poljedelstvo revizijo subjektov zunaj predpisov prednjega paragrafa.

C) Ugotovitev odškodnine.

§ 59.

Odškodnina po §§ 28., 36., 38. in 39. tega zakona se ugotovi v razlastitveni odločbi po § 61. tega zakona.

§ 60.

(¹) Cenitev zgradb iz § 34. tega zakona opravi pristojno obče upravno oblastvo prve stopnje ob sodelovanju dveh stavbenih izvedencev, ki ju v ta namen postavi.

(²) Omenjeno oblastvo odredi razpravo na licu mesta in pozove nanjo lastnika nepremičnine in agrarne subjekte.

(³) Po izvedeni razpravi se izda odločba prve stopnje o ugotovitvi odškodnine.

D) Izvedba razlastitve.

§ 61.

(¹) Po izvršeni parcelaciji po § 56. tega zakona na agrarne subjekte in po ugotovljeni odškodnini po §§ 31. in 60. tega zakona izda komisija za likvidacijo agrarne reforme odločbo prve stopnje o razlastitvi parceliranega zemljišča za poedine agrarne subjekte.

(²) Pri fizičnih osebah se vrši razlastitev na očetovo ime, če pa je oče umrl, na njegove naslednike, izključivši one, ki po tem zakonu nimajo pravice do zemlje.

(³) Od tega se izvemajo dobrovoljci, ki zanje v tem pogledu velja zakon o dobrovoljcih.

(⁴) Odločba mora obsegati:

1. rodbinsko in rojstno ime agrarnega subjekta, rojstno ime očetovo in prebivališče agrarnega subjekta;
2. rodbinsko in rojstno ime veleposestnika, odnosno sedanjega zemljiškoknjižnega lastnika;
3. zemljiškoknjižno označbo razlaščenega zemljišča;
4. višino odškodnine, ki naj jo dobi lastnik, in višino prispevka po § 47., odstavku (¹), tega zakona;
5. višino odškodnine in letne anuitete, ki naj jo plača poedini agrarni subjekt, in višino prispevka iz § 47., odstavka (¹), tega zakona;
6. odredbe za ostale vpise v zemljiških knjigah, ki so predpisani s tem zakonom;
7. izbris zaznambe odsvojitve in obremenilne prepovedi.

(⁵) Pri prejšnjih pravnomočnih razlastitvah po zakonu z dne 4. junija 1922. o izvedbi delne razlastitve veleposestev za javne interese, kolonizacijo, napravljanje

delavskih in uradniških stanovanj in vrtov*), se morajo dotične odločbe dopolniti po predpisih tega zakona.

(*) Odločbo je vročiti bivšemu lastniku, hipotekarnim upnikom, vsem agrarnim subjektom, Privilegirani agrarni banki v primeru § 43. in drugim osebam, ki so v postopanju postavile kak zahteve.

(2) Zoper te odločbe imajo osebe iz prednjega odstavka pravico pritožbe na pristojno kraljevsko bansko upravo v 15 dneh od dne vročitve; njena odločba je dokončna.

(*) Odločbe po § 11., odstavku (2), izdaje minister za poljedelstvo.

§ 62.

(1) Z nepremičnin, ki se razlaste po tem zakonu, se izbrišejo istočasno vsa bremena, vknjižena v zemljiških knjigah.

(2) Taka vknjižena bremena se izplačajo po vrsti zemljiškooknjižnega prvenstva iz odškodnine po odredbah § 48. tega zakona.

§ 63.

(1) Kjer je kaj zemljiških služnosti, ki postanejo nepotrebne zaradi likvidacije veleposestev, prestanejo te služnosti brez pravice do odškodnine.

(2) Če so zaradi likvidacije veleposestev potrebne nove zemljiške služnosti, zlasti služnostna pravica pota in pravica služnosti, zajemati vode, se morajo te služnosti ob razlastitvi ustanoviti.

§ 64.

Po pravnomočnosti razlastitvene odločbe in ko vplačajo agrarni subjekti prvi obrok 5%nega prispevka iz § 47., odstavka (4), tega zakona vroči komisija za likvidacijo agrarne reforme po en odpravek odločbe:

1. pristojnemu finančnemu oblastvu radi pobiranja anuitet, odnosno prispevkov po odredbah §§ 47. in 61. tega zakona;

2. pristojnemu zemljiškooknjižnemu sodišču zaradi izvedbe v zemljiških knjigah.

§ 65.

(1) Obenem s pravnomočno ugotovitvijo objektov se izbriše za zahtevo banske uprave z zemljišč, puščenih veleposestniku, odsvojitna in obremenilna prepoved; s pravnomočno izvedeno razlastitvijo pa se izbriše ta prepoved z razlaščenega zemljišča uradoma.

(2) Pravtako se uradoma izbrišejo tudi vse odsvojitne in obremenilne prepovedi, ki so se doslej vknjižile po prejšnjih zakonih o izvedbi agrarne reforme na zemljiških prejšnjih veleposestnikov.

V. POGlavJE.

A) Končne odredbe.

§ 66.

Veleposestniki smejo prosto razpolagati s svojim živim in mrtvim inventarjem in z nepremičninami, ki so jim bile puščene.

* Zakon gl. »Uradni list« št. 60/9 iz l. 1923.

§ 67.

(1) Veleposestnik sme obdržati vse patronatske pravice in dolžnosti na zemljišču, ki se mu pusti na prosto razpolago. V nasprotnem primeru morata veleposestnik in agrarni interesent odškodovati cerkev z zemljo vsak razumno po svojem deležu, ki mu ostane, odnosno pripade.

(2) V krajinah, kjer ne preseza ožji maksimum 130 kat. jut., se določi ta odškodnina v izmeri do 15. kat. jut., v krajinah z ožjim maksimumom od 130 do 261 kat. jut. v izmeri do 20 kat. jut., v ostalih krajinah v izmeri do 30 kat. jut. za obdelovanje sposobnega zemljišča dobre kakovosti.

(3) Če se ne bi moglo dati za obdelovanje sposobno agrarno zemljišče, se mora dati namesto tega za odkup gozdno ali drugo zemljišče v ustrezni vrednosti zgoraj označenih površin.

(4) V izjemnih primerih, ko odkupa z zemljo ni moči izvršiti, se sme po gori označenih površinah preračunati odkup v gotovini po prometnih cenah.

(5) Dovoljeno je pa, da se vsi interesenti, t. j. veleposestnik, agrarni subjekti in cerkev vzajemno tudi drugače glede odkupa sporazumejo.

(6) Za vzdrževanje monumentalnih cerkev (katedral) se sme uporabiti § 25. v zvezi s § 17. tega zakona.

(7) Odločbo prve stopnje izda pristojna banska uprava.

§ 68.

(1) Pri veleposestniku Prvostolnem kaptolu v Zagrebu se smatra skupno posestvo za poseben objekt s pravico do celega maksimuma, poedini prediji pa tudi za posebne objekte s pravico do omejenega maksimuma po § 3. tega zakona ob sočasni uporabi § 17. tega zakona.

(2) Pri jerarhijskem fondu bivše srbske pravoslavne mitropolije karlovske »Sirige« v občini Temerin se smatra skupno posestvo za poseben objekt s pravico do polnega maksimuma; razen tega se pa pusti za vsak episkopom pristojni delež omejeni maksimum po § 3. ob sočasni uporabi § 17. tega zakona.

(3) Srbskim pravoslavnim samostanom (manastir) in cerkvenim občinam ter drugim verskim napravam se mora pustiti v vsakem primeru omejeni maksimum po § 3. tega zakona in po možnosti vrniti tudi ves ožji in širši maksimum ob uporabi § 17. tega zakona.

(4) Novo osnovane cerkvene občine po kolonijah, se smejo dotirati z agrarnim zemljiščem na račun razpoložnih sesij jerarhijskega fonda v mejah največje odkupne površine po § 67. tega zakona.

(5) »Varovanci« samostana Lepavine v srezu Koprivnica, ki uživajo samostansko zemljišče proti določenim dajatvam, se proglašajo za agrarne interesente in se dotična zemljišča razlaste v njih korist po odredbah tega zakona.

§ 69.

(1) Zakupi in podzakupi po §§ 15. in 16., odstavku (1), predhodnih odredb za pripravo agrarne reforme z dne 25. februarja 1919.* se razdero in se smatrajo doseđanji zakupniki, odnosno podzakupniki glede istih nepremičnin za agrarne subjekte po tem zakonu.

(2) Odločbo o tem izda komisija za likvidacijo agrarne reforme s pravico pritožbe na kraljevsko bansko upravo v 15 dneh od dne vročitve.

* Glej »Uradni list« kos LXI, stran 183 iz l. 1919.

§ 70.

Če se ugotovi, da uživa agrarni subjekt (krajevni interesent, dobrovoljec, kolonist ali optant) več nego eno pristojnino na svoje ime, se mu odvzamejo vse pristojnine. Tak subjekt nima pravice do razlastitve agrarnega zemljišča: če je storil to prevarno, se postopa zoper njega po kazenskem zakonu.

§ 71.

(¹) Z dnem 30. septembra 1931. prestane plačevanje zakupnine in ostalih obveznosti po zakonu z dne 20. maja 1922., kako je dajati zemljišča veleposestev v štiriletni zakup,* in letni prispevek po členu 13. zakona z dne 4. junija 1922. o izvedbi delne razlastitve zemljišč veleposestev za javne interese itd.**

(²) Izza dne 1. oktobra 1931. plačujejo agrarni subjekt anuitetne zneske po III. poglavju tega zakona.

§ 72.

Izvršitev finančne strani tega zakona se predpiše s pravilnikom, ki ga izda minister za poljedelstvo sporazumno z ministrom za finance.

§ 73.

(¹) Če so dali poedini lastniki svoja zemljišča, ki ne spadajo pod odredbe zakona o agrarni reformi, prostovoljno in ob odobritvi oblasti v namene agrarne reforme in prejeli v zameno ločeno zemljišče veleposestnika v zakup, se izvede ta zamena z razlastitvijo.

(²) Odločbo o tem izda komisija za likvidacijo agrarne reforme s pravico pritožbe na kraljevsko bansko upravo v 15 dneh po vročitvi.

§ 74.

(¹) Zaradi arondacije na robovih gozda se smejo zamenjati gozdne enklave in na pol enklave, ki so vzete v namene agrarne reforme, za prav tolikšno površino gozdnega zemljišča istega lastnika in enake kakovosti v vplivnostnem področju dotičnih agrarnih interesentov.

(²) Vsi stroški za izkrčitev panjev na zamenjani površini obremenjajo gozdnega lastnika, če se stranke drugače ne sporazumejo.

(³) Odločbo o teh menjah izda pristojna banska uprava.

§ 75.

Kolikor so agrarna, odnosno občja upravna oblastva po tem zakonu upravičena, izdajati odločbe, jih izdajajo po zakonu in po svobodni oceni. Zoper te odločbe ni dopustna tožba po predpisih zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih.

§ 76.

Stroški postopanja po tem zakonu gredo v breme proračuna ministrstva za poljedelstvo, razen teh-le izjem:

1. stroške tehničnih del (geometrov) za nepremičnine, ki se razlaste po tem zakonu v korist agrarnih subjektov, trpijo ti agrarni subjekti razmerno z velikostjo zemljišč;

* Zakon gl. »Uradni list« št. 27/5 iz l. 1923.

** Zakon gl. »Uradni list« št. 60/9 iz l. 1923.

2. stroške tehničnih del (geometrov) za maksimum, supermaksimum in ostale površine, ki so izvzete po tem zakonu iz razlastitve, trpe veleposestniki;

3. stroške vsega postopanja radi določitve višine supermaksimuma po §§ 16. in 17. tega zakona trpe veleposestniki.

§ 77.

Vsa opravila, ki se vršijo po tem zakonu, in vse listine v zvezi s tem so oproščene vseh državnih in samoupravnih taks.

§ 78.

(¹) Minister za poljedelstvo se pooblašča, da sestavi za izvrševanje tega zakona potrebno število ambulantnih komisij za likvidacijo agrarne reforme na veleposestvih. Po potrebi sme postaviti minister za poljedelstvo v breme kolonizacijskega sklada potrebno število osebja in mu izplačevati v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta honorarje, kakor tudi ostale stroške za izvrševanje zakona na terenu.

(²) Sestava in poslovno področje teh komisij se uredi s pravilnikom, omenjenim v § 79. tega zakona.

§ 79.

Minister za poljedelstvo se pooblašča, da izda:

1. pravilnik za izvrševanje tega zakona;
2. pravilnik o tehničnih delih sporazumno z ministrom za finance.

§ 80.

(¹) Z dnem, ko stopi ta zakon v moč, so razveljavljeni vsi zakoni in zakonske odredbe, kolikor se protivijo temu zakonu.

(²) Zlasti se razveljavlja člen 38. finančnega zakona z dne 31. julija 1925.* Ta zakon ostane v veljavi samo za one pogodbe, ki so se sklenile po tem členu do dne, ko stopi ta zakon v moč, z izpremembami po § 65. tega zakona.

(³) Pravtako se razveljavljajo zakon z dne 20. maja 1922. o dajanju v zakup poplavnega zemljišča in §§ 76. in 77. zakona o podaljšanju veljavnosti odredb v dosedanjih finančnih zakonih in zakonih o proračunskih dvunajstinah z dne 31. julija 1929.** Da so poedina zemljišča veleposestev poplavna, ugotovi po potrebi pristojna kraljevska banska uprava; zoper te odločbe je vsem interesentom dovoljena pritožba na ministrstvo za gradbo v 15 dneh od dne vročitve. To postopanje se mora dokončati v obeh stopnjah v šestih mesecih od dne predanega zahtevka.

(⁴) Člen 150. finančnega zakona za leto 1926./1927.*** ostane v veljavi.

§ 81.

Po izvršitvi tega zakona sta nakup in prodaja zemlje brez vsake utesnitve prosta.

§ 82.

Neizplačane zakupnine in odškodnine za oranje, seve in seme po zakonu z dne 20. maja 1922., kako je da-

* Zakon gl. »Uradni list« št. 252/79 iz l. 1925.

** Zakon gl. »Uradni list« št. 376/91 iz l. 1929.

*** Finančni zakon gl. »Uradni list« št. 172/39 iz l. 1926.

jati zemljišča veleposestev v štiriletni zakup,* in zakupnino za zgradbe po zakonu z dne 4. junija 1922** izplača država veleposestnikom v obveznicah Privilegirane agrarne banke po načelih §§ 42. in 43., odstavek (1), tega zakona.

§ 83.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 19. junija 1931.

Aleksander s. r.

Minister za poljedelstvo:
Dr. Stanko Šibenik s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde
Dimitrije V. Ljotić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
armijski general
P. R. Živković s. r.

264.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za prosveto in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

zakon

o izpremembah in dopolnitvah
v zakonu o zaščiti avtorske pravice.***

§ 1

Na koncu § 70. se dodaja nov odstavek, ki se glasi:

Kljub §§ 38. in 41. uživa avtorska pravica do del Vuka St. Karadžića, ki je z odkupom od dedičev prešla na kraljevino Srbijo in od te posredno na kraljevino Jugoslavijo, časovno neomejeno zaščito po tem zakonu. Razmnoževanje teh del, začeto pred tem zakonom, se ne sme dovršiti niti se že razmnoženi izvodi ne smejo dajati v promet.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

Priporočamo Našemu ministru za prosveto, da razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, da skrbе za nje-

* Zakon gl. »Uradni list« št. 27/5 iz l. 1923.

** Zakon gl. »Uradni list« št. 61/9 iz l. 1922.

*** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 7. julija 1931., št. 151/L/330. — Zakon o zaščiti avtorske pravice glej »Uradni list« št. 109/24 iz l. 1929./1930.

govo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, da po njem postopajo, vsem in vsakomur pa, da se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 2. julija 1931.

(Ta zakon se je razglasil v št. 150 »Službenih novin« z dne 6. julija t. l., izza katerega dne je tudi v veljavi.)

Aleksander s. r.

Minister za prosveto
Bož. Ž. Maksimović s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde
Dimitrije V. Ljotić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta
minister za notranje posle,
častni adjutant Nj. Vel. kralja,
armijski general:
P. R. Živković s. r.

Uredbe osrednje vlade.

265.

Postopek

za pobiranje skupnega davka na
poslovni promet.*

Izza prvega aprila 1931. stopi v moč uredba, s katero je urejeno pobiranje skupnega davka na poslovni promet. S tem davkom je mimo drugega obremenjeno vse blago, ki se uvaža iz inozemstva, razen določenih primerov; ker se pobira davek pri carinarnicah, se dajejo carinarnicam zaradi pravilne uporabe te uredbe ta-
navodila:

Skupni davek na poslovni promet obsega vse blago, ki se zateče neocarinjeno v carinskih skladiščih, pričenši z dnem 26. marca t. l. Ta davek se pobira po uvoznih deklaracijah in se izračuni po priloženem formularju. Ta formular se zove »izpisek iz deklaracije za pobiranje skupnega davka« (izvod iz deklaracije za naplato skupnog porezaca). Formular sam naj izdelajo zaslejš carinarnice same in naj ga prilože vsaki deklaraciji ob carinjenju zaradi izračuna skupnega davka.

Celokupno poslovanje pri pobiranju tega davka je moči razdeliti na poslovanje po uvoznih deklaracijah, po poštnih deklaracijah in pri carinjenju prtljage

I. Pobiranje skupnega davka po uvoznih deklaracijah.

Z deklaracijo za carinjenje morajo predložiti deklarantje tudi posebno specifikacijo, v kateri morajo navesti vrednost vsakega blaga in znesek prevoznih stroškov. Za točnost prijave odgovarja predložilec po predpisih člena 166. carinskega zakona in mora zato postaviti nanjo klavzulo, ki se postavlja tudi na račune. Po tej specifikaciji v zvezi z ostalimi podatki, ki jih je vpisati v omenjeni izpisek, se izračuni skupni davek.

Ker je pravilni izračun zavisen od točnosti podatkov, ki se vpišejo v izpisek, se opozarjajo carinarnice v tem pogledu na naslednje:

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 31. marca 1931., št. 72-XXI/146. Upoštevan je tudi popravek v »Službenih novinah« z dne 16. aprila 1931., št. 84-XXVII/195.

1. Tarifna številka uvozne carinske tarife. — Prvo, kar je izpolniti v izpisku, je številka uvozne carinske tarife. Vpiše se iz deklaracije, po kateri je dotično blago prijavljeno. Če obsega tovor več vrst blaga, je označiti vse tarifne številke posebej.

2. Vrednost blaga. — Vrednost blaga je trojna: uradno ugotovljena vrednost, deklarirana vrednost in prometna vrednost.

a) Uradno ugotovljena vrednost. — To vrednost ugotavlja samo ministrstvo za finance za posamezne predmete, kar objavlja v »Službenih novinah« in v »Finančnem zborniku«. Za one predmete, katerim se ugotovi vrednost po tej poti, je jemati samo to vrednost v poštvi in jo vpisati v ustrezno rubriko omenjenega izpiska, najsi se razlikuje od deklarirane vrednosti. Zato naj carinarnica pazi na to, da se njeni uslužbenci o pravem času poučijo o tako ugotovljenih vrednostih kakor tudi o vseh izpromembah.

b) Deklarirana vrednost. — Če ni za blago, ki je prijavljeno za carinjenje, ustanovljena uradno ugotovljena vrednost, je vzeti v poštvi deklarirano vrednost. To je v stvari vrednost blaga po računu, pretvorjena po borznem tečaju v dinarje. Ta vrednost je že obračunjena v specifikaciji, ki jo o tem priloži deklaraciji predložilec deklaracije. Ob vpisovanju tega podatka v izpisek morajo uradniki preizkusiti sam račun, kakor je to že odredeno z razpisom z dne 18. marca 1926., C. br. 11.780., primerjati ga s specifikacijo in sestaviti v primeru netočnosti zapisnik ter nadalje postopati kakor v primeru netočne prijave. Rabata, označenega v fakturi, ni vzeti v znesek te vrednosti, ker dejansko vrednost za dotičnega kupca predstavlja vsota po odbitku rabata.

Odredbo iz točke 1. poslednjega odstavka člena 9. uredbe je uporabljati samo, če je deklarirana skupna vrednost; če pa je posebej označena vrednost za vsako blago, je vzeti takó označeno vrednost v poštvi ob izračunjenju skupnega davka.

c) Prometna vrednost. — To vrednost je jemati, če ni za dotično blago ugotovljena uradna vrednost, pa nastane dvom o točnosti deklarirane vrednosti po računu, odnosno po specifikaciji ali zbog tega, ker ni račun priložen. Prometna vrednost se najde po vrednosti, ki jo ima blago v domačem prometu. Če bi pa bilo ugotavljanje take vrednosti obteženo, ugotove carinarnice to vrednost, upoštevaje že ocarinjeno podobno blago, ki se je zanje pobral skupni davek po deklarirani vrednosti. S temj odredbami se ne posega v predpise, ki veljajo za predložitev računa ob deklaraciji.

3. Prevozní stroški. — S prevoznimi stroški je umeti znesek stroškov po tovarnem listu v dinarjih, ki jih mora plačati dotično blago za prevoz do namembnega kraja, razen povzeta. Če se tovarni list prenese, označi prenosnik na dotični prenosni listini znesek prevoznih stroškov, ki sorazmerno obremenja blago, za katero se vrši prenos. Seštevek vsot, označenih v prenosnih listinah, morajo podati znesek prevoza za dotični tovarni list.

Če je prijavljen z deklaracijo tovor z več vrstami blaga, je vpisati znesek tovarnega lista v izpisek poleg one tarifne številke skupnega davka, ki plačuje najvišjo stopnjo skupnega davka za blago iz tega tovorika. Če je prijavljenih z eno deklaracijo več tovorikov z več vrstami blaga, pa so jim prevozní stroški skupni, se vpiše znesek prevoznih stroškov v izpisek poleg one tarifne številke, ki plača po tej deklaraciji najvišjo stopnjo skupnega dav-

ka. Če je zaračunan znesek tovarnega lista obenem z vrednostjo blaga v računu samem, tedaj se izkažejo tamkaj tudi prevozní stroški obenem s tako vrednostjo.

Znesek prevoznih stroškov je najti v specifikaciji, ki se predloži, kakor zgoraj rečeno, obenem z deklaracijo. Ko vpisujejo te podatke v izpisek, morajo uradniki z zapisnikom ugotoviti vsako netočno prijavo, da je moči postopati po členu 166. carinskega zakona.

4. Skupni drugi stroški. — Te rubrike zasleji ni izpolnjevati, niti v poštvi jemati ob pobiranju skupnega davka. O tem, kdaj in kako se naj ti stroški uveljavljajo, se izdajo posebne odredbe.

5. Znesek carinskih davščin. — Z zneskom carinskih davščin se umevajo uvozna carina, poslovna davščina in kaldrmina v srebru. Če je prijavljen z deklaracijo tovor z več vrstami blaga, je dodati celokupni znesek kaldrmine in poslovne davščine znesku carine po tarifni številki, ki je po njej plačati najvišjo stopnjo skupnega davka za blago iz tega tovorika, in se vpiše takó dobljeni seštevek v izpisek na ustrezno mesto. Če pa je prijavljenih z eno deklaracijo več tovorikov z več vrstami blaga, je dodati znesek poslovne davščine, ki je po njej plačati najvišjo stopnjo skupnega davka za blago iz te deklaracije, in je takó dobljeni seštevek vpisati v izpisek na ustrezno mesto.

6. Skupna vrednost. — Ta je seštevek vseh doslej vpisanih vsot in predstavlja davčno osnovo za to blago. Seštevek točno vse vpisane vsote po izpisku, se vpiše v to rubriko njih skupni seštevek.

7. Tarifna številka skupnega davka. — Tarifna številka skupnega davka hodi nekako vzporedno s tarifnimi številkami uvozne tarife. Določena je v tej tarifi posebej za vsako imenovanje, ki se drugače povsem ujema z imenovanjem v uvozni tarifi, ker je tarifa skupnega davka izdelana po uvozni tarifi. Če obsega en tovorik več vrst blaga, se določi za vsako vrsto ustrezna številka tarife skupnega davka.

8. Stopnja skupnega davka. — Stopnja skupnega davka je izražena v označenih odstotkih in se določa po imenovanju blaga, odnosno po tarifni številki tarife skupnega davka, ki je že vpisana v izpisek.

9. Znesek, ki se pobere. — V to rubriko je vpisati celokupni znesek skupnega davka za dotično imenovanje. Seštevek teh zneskov je vsota skupnega davka, ki jo je pobrali po dotični deklaraciji. Ta seštevek je izpisati s številkami in s črkami.

Ko dobé deklaracijo v delo, morajo vpisati uradniki, ki vršijo izračun, v izpisek za pobiranje tega davka vse podatke razen stopnje skupnega davka. Za to svoje delo, odnosno za točnost vpisanih podatkov, so uradniki, ki to delo opravljajo, odgovorni; zato podpišejo izpisek sam. Izračun skupnega davka vršijo za to določeni uradniki, ki so odgovorni za sam izračun, in overovijo svoje delo s podpisom in carinarničnim pečatom. V carinarnicah, kjer ni zadosti uradnikov, vrše to delo uradniki, ki vrše izračun carinskih davščin. — Znesek seštevka izračunjenega skupnega davka po dotičnem izpisku se vpiše v deklaracijo pod vsoto carinskih davščin, se sešteje s to vsoto in se ta seštevek označi s črkami na že določenem mestu.

Po zgoraj opisanem načinu je treba postopati tudi z blagom, ki se carini po uradni dolžnosti, kolikor to ni prtljaga, ki jo nosijo potniki s seboj ali po prtljažnici prinašajo iz inozemstva v vrednosti do 5000.— dinarjev.

II. Pobiranje skupnega davka po poštnih deklaracijah.

Pobiranje skupnega davka za blago, ki prihaja v poštnih paketih, je urejeno v točki 3. člena 9. uredb o skupnem davku na poslovni promet. Po tem predpisu je vzeti pri uvozu blaga po pošti za davčno osnovo petkratni znesek carinskih dajatev, ki so izračunane za dotično blago. Na davčno osnovo, ki se tako določi, je uporabiti ustrezno tarifno številko skupnega davka in stopnjo za dotično blago; tako se dobi znesek skupnega davka, ki ga je plačati po tej deklaraciji.

Izpisek, po katerem se izračuni skupni davek, obsega te-le rubrike: številko uvozne carinske tarife, znesek carinskih davščin, tarifno številko skupnega davka, stopnjo in znesek skupnega davka, ki ga je plačati za to blago. Znesek poslovne davščine in kadmene se doda vedno znesku carine poleg one tarifne številke, po kateri se plačuje najvišja stopnja skupnega davka. Izračunjeni znesek skupnega davka je dodatni znesku carinskih davščin v srebru po dotični deklaraciji in tako dobljeni seštevek izpisati s črkami na označenem mestu.

Izračun skupnega davka vršijo uradniki, ki vrše tudi izračun carinskih davščin.

III. Pobiranje skupnega davka na prtljago.

Na uvoženo potniško prtljago se plačuje skladno s točko 4. člena 9. uredb o skupnem davku na poslovni promet skupni davek z 10% od plačanih carinskih davščin. Če je prtljaga oproščena carine, se niti skupni davek ne pobira. S prtljago v tem smislu se umeje vse blago, ki ga nosijo potniki s seboj ali ki ga prinašajo s prtljavnico iz inozemstva v vrednosti do 5000.— Din in ki se ocarinja po uradni dolžnosti. Tako izračunjeni skupni davek se izkazuje po dotični uradni (sitnički) priznanici pod vsoto carinskih davščin, izračunjenih v srebru. Seštevek teh dveh vrst se izkazuje s številkami in črkami.

IV. Končne pripombe.

Ko se dajejo carinarnicam prednja navodila, se carinarnice opozarjajo na zakon o skupnem davku na poslovni promet z dne 12. marca 1930. (»Službene novine« št. 182-LXVII. iz leta 1930.),* uredb o skupnem davku na poslovni promet z dne 14. marca 1931. (»Službene novine« št. 61-XVII. in na »Finančni zbornik« št. 11. iz leta 1930),** zlasti pa na člen 1. (točke 1., 2., 3. in 5.), člene 2., 9. in 14. te uredb. V tem pogledu se dajejo še naslednja pojasnila:

1. Vzorci brez vrednosti in reklame niso zavezani pobiranju skupnega davka, če nimajo nobene prometne vrednosti.

2. Blago, za katero ni določena nobena carinska stopnja, ki je torej po tarifi carine prosto, je oproščeno tudi skupnega davka, če ni namenjeno za nadaljnjo prodajo. Prav tako je ravnati tudi z onim blagom, ki je s posebnimi pripombami oproščena carine za čas, dokler se ne izdeluje v državi.

Okolnost, da tako blago ni namenjeno za nadaljnjo prodajo, se dokazuje s potrdilom pristojne zbornice.

3. Glede blaga, ki ni prišlo v prosti promet, je upoštevati to-le:

* Zakon gl. »Službeni list« št. 163/26 iz 1. 1930. in št. 186/26 iz 1. 1931.

** Uredbo gl. »Službeni list« št. 137/26 iz 1. 1931.

a) Blago, ki je zloženo v carinskih skladiščih ali zasebnih hraniščih in ki se carini za ponovni izvoz iz države, ne plačuje skupnega davka.

b) Blago, zloženo v svobodnih carinskih skladiščih v pristaniščih, ne plačuje skupnega davka, če se z njim zalagajo parniki. V vsakem drugem primeru je postopati prav tako, kakor z blagom pri carinarnicah.

c) Glede blaga, ki se daje po carinskih predpisih na javno dražbo, je postopati po dotičnih carinskih predpisih.

4. Uvoz električnih žarnic in električnih obločnic za potrebe občin za javno razsvetljavo je prost plačila skupnega davka na poslovni promet in ga carinarnice tudi ni pobirati. Tako uvožene žarnice in obločnice odpravijo carinarnice na pristojni oddelek finančne kontrole, ki nadalje njih uporabo nadzira.

5. Blago v obmejnem prometu (dvojnih lastnikov in podobno) je oproščeno plačevanja tega davka.

6. Blago iz tar. št. 38, 272, 274, 275, 288, 326, 327, 340 uvozne carinske tarife je zavezano pobiranju skupnega davka, najsi tudi se je uvozilo za industrijsko pridelavo.

7. Odredbe, ki veljajo za uvozno blago, se nanasajo tudi na one odpreme, pri katerih se carinske davščine kreditirajo, pa se s kreditiranjem carinskih davščin kreditira tudi znesek skupnega davka.

8. Glede povračila pogrešno in neumestno pobranih vsot skupnega davka na poslovni promet je postopati kakor s pogrešno in neumestno pobranimi carinskimi davščinami. Za te primere veljajo povsem dotični predpisi carinskega zakonodajstva.

9. Dohodki iz tega davka, ostvarjeni po § 4., odstavku (6), zakona o skupnem davku na poslovni promet, se morajo izročiti po centralnih carinskih blagajnah glavni državni blagajni pri ministrstvu za finance. Zato knjižijo carinarnice potrebni davek v posebno rubriko svoje dohodne knjige in ga izročajo svojim centralnim carinskim blagajnam ter izkazujejo kakor vse druge dohodke po svojem mesečnem izpisku o dohodkih.

Centralne carinske blagajne otvorijo v svojem kontrolniku dohodkov posebno rubriko, v katero knjižijo dohodek pri carinarnicah, ostvarjen za skupni davek na poslovni promet. Predaja tega dohodka glavni državni blagajni ministrstva za finance se vrši po predpisih, ki veljajo za ostale državne dohodke, ki se pobirajo po carinarnicah. V obračunu z oddelkom za državno računovodstvo in proračun izkazujejo blagajne posebej vplačani skupni davek po odbitku izvršenih povračil.

10. Pobiranju skupnega davka niso zavezane: žigovine, trošarine (samoupravne in državne), ležnine in denarne kazni. Če je bilo blago bodisi po tarifi, bodisi po členu 14. uredb o skupnem davku oproščeno plačila tega davka, je treba to na deklaraciji zaznamiti, sklicujoč se na dotično tarifno številko, odnosno na ustrezno odredbo uredb.

V Beogradu, dne 28. marca 1931.; št. 11240/IV.

Pomočnik ministra za finance:

Dr. F. Gospodnetić s. r.

Izpisek iz deklaracije št.
za pobiranje skupnega davka na poslovni promet.

1	2						3	4	5		6
Številka uvozne carinske tarife	Znesek carinskih davščin						Tarifna številka skupnega davka	Stopnja	Znesek skupnega davka		Pripombe
	v zlatu		v srebru		petkratni znesek				Din	p	
	Din	p	Din	p	Din	p					

1	2						3		4		5		6		7		8		9		10	
Številka uvozne carinske tarife	Vrednost												Prevojni stroški	Znesek carinskih davščin	Drugi stroški	Skupna vrednost	Tarifna številka skupnega davka	Stopnja skupnega davka	Znesek skupnega davka	Pripombe		
	uradno ugotovljena		deklarirana		prometna																	
	Din	p	Din	p	Din	p	Din	p	Din	p	Din	p									Din	p

Banove uredbe.

266.

Izpremembe v staležu državnih in banovinskih uslužbencev v področju Dravske banovine.

A. Državni uslužbenci.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 5281/2, je premeščen Dondjivič Ivan, podnadzornik policijskih agentov I. razreda, IX. položajne skupine pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 5282/2, je premeščen Drugovič Martin, podnadzornik policijskih agentov I. razreda, IX. položajne skupine pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5240/1, je bil postavljen Grad Franc, uradniški pripravnik pri upravi policije v Ljubljani, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 28. maja 1931., I. No. 5471/1, je bila postavljena Hicke Marija, uradniška pripravnica pri kraljevski banski upravi v Ljubljani, za arhivsko uradnico v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5735/1, je bil postavljen Jelen Avguštin, uradniški pripravnik pri predstojništvu mestne policije v Mariboru, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5244/1, je bil postavljen Jeranč Avgust, uradniški pripravnik pri upravi policije v Ljubljani, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5141/2, je bil postavljen Klemenčič Radko, uradniški pripravnik pri upravi policije v Ljubljani, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 28. maja 1931., I. No. 5473/1, je bil postavljen Kokoč Franc, uradniški pripravnik pri sreskem načelstvu v Ljutomeru, za arhivskega uradnika v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5248/1, je bil postavljen Koritnik Albin, uradniški pripravnik pri upravi policije v Ljubljani, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5256/1, je bil postavljen Merhar Ivan, uradniški pripravnik pri upravi policije v Ljubljani, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 4711/3, je bil postavljen Pavletič Josip, uradniški pripravnik pri predstojništvu mestne policije v Mariboru, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 9. junija 1931., I. No. 5179/2, je bil postavljen Pišorn Dragotin, uradniški pripravnik pri upravi policije v Ljubljani, za podnadzornika agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 20. junija 1931., I. No. 6264/1, je po potrebi službe premeščena Potokar Marija, arhivarka VIII. skupine pri kraljevski banski upravi Dravske banovine, k sreskemu načelstvu v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 28. maja 1931., I. No. 5483/1, je bil postavljen Zibret Franc, uradniški pripravnik pri predstojništvu mestne policije v Mariboru, za podnadzornika policijskih agentov II. razreda v X. položajni skupini s pripadajočimi prejemki na dosedanjem službenem mestu.

*

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 6661/1, je premeščen Batič Alojzij, policijski stražnik I. razreda, zvančnik I. skupine, pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 6662/1, je premeščen Braz Rudolf, policijski stražnik I. razreda, zvančnik I. skupine, pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 6663/1, je premeščen Budak Anton, policijski stražnik I. razreda, zvančnik I. skupine, pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 6664/1, je premeščen Česnik Matija, policijski stražnik I. razreda, zvančnik I. skupine, pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 4. julija 1931., I. No. 6665/1, je premeščen Dintinjana Mihael, policijski stražnik

I. razreda, zvančnik I. skupine, pri predstojništvu mestne policije v Celju, k upravi policije v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6421/, je postavljen policijski stražnik I. razreda Franca Peter pri predstojništvu mestne policije v Celju, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6423/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Gržinič Marko pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6424/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Herga Alojzij pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 30. junija 1931., I. No. 6513, je premeščen po potrebi službe Hribar Andrej, zvančnik II. skupine pri sreskem načelstvu v Dolnji Lendavi, k sreskemu načelstvu v Radovljici.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6426/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Kadunc Ivan pri predstojništvu mestne policije v Mariboru, za pol. nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6427/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Krušič Franc pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6430/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Pavlovčič Anton pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6431/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Pavlovič Peter pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6433/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Počkar Bernard pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6432/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Prešern Franc pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvančnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6434/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Razbornik Blaž pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvaničnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6435/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Remec Jernej pri predstojništvu mestne policije v Mariboru, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvaničnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6437/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Senčur Josip pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvaničnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6436/1, je postavljen policijski stražnik I. razreda Skale Ivan pri upravi policije v Ljubljani, za policijskega nadstražnika v I. a) skupini zvaničnikov na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 4408/1, je postavljen Zonta Ivan, dnevničar-služitelj pri sreski izpostavi v Škofji Loki, za služitelja II. skupine na dosedanjem službenem mestu.

B. Banovinski uslužbeni.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 16. junija 1931., I. No. 5952/1, je bil postavljen Granda Mihael, uradniški pripravnik pri kraljevski banski upravi v Ljubljani, za banovinskega pomožnega knjigovodjo v IX. položajni skupini uradnikov s pripadajočimi prejemki na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 9. junija 1931., I. No. 5076/1, je bil postavljen inž. Janežič Ferdo, uradniški pripravnik pri tej banski upravi, za banovinskega tehničnega pristava v VIII. položajni skupini s plačo Din 730—, položajno doklado Din 400— in osebno draginjsko doklado Din 1100— mesečno na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 16. maja 1931., I. No. 4833/1, je postavljen Kokol Anton za banovinskega uradniškega pripravnika pri sreskem cestnem odboru v Mariboru z mesečno plačo Din 1250—.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 25. junija 1931., I. No. 6396/1, je bil po potrebi službe premeščen banovinski uradniški pripravnik Lavrič Josip pri sreskem načelstvu v

Novem mestu, h kraljevski banski upravi Dravske banovine v Ljubljani.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 13. junija 1931., I. No. 5686/1, je imenovan Pogačar Valentin, banovinski knjigovodja pri kraljevski banski upravi v Ljubljani v VIII. položajni skupini, za banovinskega računskega kontrolorja VII. položajne skupine s plačo Din 910—, položajno doklado Din 500— in osebno draginjsko doklado Din 1150— mesečno na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave v Ljubljani z dne 17. julija 1931., I. No. 6241/1, je bila postavljena Senekovič Milena iz Ljubljane za banovinsko uradniško pripravnico z mesečno plačo Din 1400— in prideljena v službovanje drž. osrednjemu zavodu za ženski domači obrt v Ljubljani kot učiteljica za ženska ročna dela.

Z odlokom kraljevske banske uprave z dne 2. julija 1931., I. No. 6344/1, je bila sprejeta ostavka dr. Solta Henrika na službo banovinskega sekundarnega zdravnika-pripravnika v splošni bolnici v Mariboru.

*

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 30. junija 1931., I. No. 6199/1, je premeščena na lastno prošnjo Schiller Ema, banovinska zvaničnica III. skupine pri kraljevski banski upravi Dravske banovine v Ljubljani, k banovinski kmetijski šoli v Št. Jurju ob juž. žel.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 24. junija 1931., I. No. 5675/2, je postavljen dnevničar-služitelj Dolenc Simon pri kraljevski banski upravi Dravske banovine v Ljubljani, za banovinskega služitelja II. skupine na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 20. junija 1931., I. No. 3782/1, je postavljen dnevničar-služitelj Erbežnik Jožef pri kraljevski banski upravi Dravske banovine v Ljubljani, za banovinskega služitelja II. skupine na dosedanjem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 16. junija 1931., I. No. 4429/2, je bil postavljen za banovinskega služitelja na pletarski šoli v Ptuj v drugi položajni skupini z mesečno plačo Din 245— in osebno draginjsko doklado drugega razreda mesečnih Din 625— Geršak Milan, služitelj-dnevničar istotam.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 24. junija 1931., I. No. 2134/2, je postavljen banovinski dnevničar služitelj Jeršin Ludvik pri kraljevski banski upravi Dravske banovine v Ljubljani za banovinskega služitelja II. skupine na dosedanjem službenem mestu.